

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie prokuratora **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lipca 2013 r.

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w [...] z dnia 13 grudnia 2012 r. o odmowie przyjęcia wniosku pełnomocnika prokuratora A. B. o wznowienie postępowania, zakońzonego uchwałą Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w [...] z dnia 21 sierpnia 2012 r., sygn. akt PG VIII OSD [...] w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w [...] A. B.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Najwyższy, rozpoznając wcześniejsze zażalenie za zarządzenie Przewodniczącego Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w [...] z dnia 4 października 2012 r., odmawiające na gruncie tej samej sprawy przyjęcia wniosku pełnomocnika prokuratora A. B. o wznowienie postępowania immunitetowego, zakońzonego zezwoleniem na pociągnięcie tego prokuratora do odpowiedzialności karnej, potwierdził utrwalone stanowisko co do tego, że w postępowaniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej nie jest

dopuszczalne wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci zarówno kasacji, jak i wniosku o wznowienie postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2013 r., VI KZ 16/12, por. postanowienia SN: z dnia 18 lipca 2002 r., III DS. 10/02, z dnia 8 października 2010 r., SDI 19/10, dnia 10 maja 2012 r., VI KZ 8/12, z dnia 4 lipca 2012 r., VI KZ 11/12). Sąd Najwyższy także w ramach rozpoznania niniejszego zażalenia wyraża taki pogląd.

Nie może być bowiem wątpliwości co do tego, że przepis art. 54 ust. 13 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2011 r., Nr 270, poz. 1599 ze zm.; dalej: u.p.) nie stanowi podstawy prawnej, pozwalającej na skorzystanie z przepisu odsyłającego do unormowań zwartych w Kodeksie postępowania karnego (art. 89 u.p.). Należy zauważyć, że zgodnie z art. 54 ust. 13 u.p., dopuszczalność skorzystania dla potrzeb postępowania immunitetowego z regulacji postępowania dyscyplinarnego warunkowana jest brakiem uregulowania danego zagadnienia w art. 54 u.p. Tymczasem w art. 54 ust. 10 u.p. unormowano system środków zaskarżenia i brak jest podstaw do twierdzenia, że kwestia wnoszenia nadzwyczajnych środków zaskarżenia została celowo pominięta przez ustawodawcę w art. 54 u.p., co wynika już choćby z samego wyjątkowego charakteru tych instytucji.

Przeczy temu również specyfika postępowania immunitetowego. Jego przedmiotem jest bowiem jedynie kwestia formalna, związana ze szczególną ochroną niezależności prokuratora, której pozytywne rozstrzygnięcie stanowi warunek do prowadzenia postępowania karnego przeciwko prokuratorowi. Tym bardziej więc brak jest uzasadnienia, by uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej mogły być zaskarżane w drodze wniosku o wznowienie postępowania lub poprzez wniesienie kasacji, albowiem środki te przysługują jedynie od orzeczenia prawomocnie rozstrzygającego o przedmiocie postępowania.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.